

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 23 november 2017
(OR. en)

14826/17

ECOFIN 1010
UEM 326
SOC 755
EMPL 575
COMPET 808
ENV 981
EDUC 431
RECH 380
ENER 469
JAI 1092

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	22 november 2017
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2017) 690 final
Ärende:	MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA CENTRALBANKEN, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN, REGIONKOMMITTÉN OCH EUROPEISKA INVESTERINGSBANKEN Årlig tillväxtöversikt 2018

För delegationerna bifogas dokument – COM(2017) 690 final.

Bilaga: COM(2017) 690 final

Bryssel den 22.11.2017
COM(2017) 690 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA CENTRALBANKEN, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH
SOCIALA KOMMITTÉN, REGIONKOMMITTÉN OCH EUROPEISKA
INVESTERINGSBANKEN**

Årlig tillväxtöversikt 2018

1. INLEDNING

Ekonomi i EU stärks mot bakgrund av nya politiska villkor. Tillväxten ökar över förväntan, arbetslösheten minskar, investeringarna återhämtar sig och de offentliga finanserna förbättras. Både EU:s och euroområdet ekonomi har haft stadig tillväxt de senaste 18 kvartalen, som en del av en återhämtning som nu har nått ut till alla medlemsstater. Sysselsättningen ökar, med rekordmånga 235,4 miljoner människor sysselsatta under andra kvartalet 2017. I EU har 8 miljoner nya jobb skapats, varav 5,5 miljoner i euroområdet, sedan den nuvarande kommissionen tillträdde¹. Arbetslösheten är 7,5 % i EU som helhet och 8,9 % i euroområdet, lägst på nio respektive åtta år. Långtidsarbetslösheten och ungdomsarbetslösheten är också på tillbakagång. De offentliga finanserna har förbättrats betydligt och investeringarna återhämtar sig långsamt. Strukturpolitiken har bidragit till denna positiva utveckling, tillsammans med en understödjande makroekonomisk politik.

Denna medvind ger EU en möjlighet att få fart på en hållbar ekonomisk och social konvergens. Även om alla medlemsstater uppvisar positiv tillväxt, befinner de sig i olika skeden av konjunkturcykeln och i förhållande till produktionen och sysselsättningen före krisen. Fortfarande saknar 18,9 miljoner människor arbete, investeringarna är fortfarande för låga, löneökningarna är dämpade, det går trögt på arbetsmarknaden och den underliggande inflationen förväntas förbli låg. I vissa medlemsstater sätter den höga skuldsättningen fortfarande hämsko på tillväxten. Det finns möjligheter att stödja en fortsatt återhämtning, särskilt genom strukturreformer som skapar förutsättningar för att främja investeringar och stärka reallönetillväxten för att bygga på den inhemska efterfrågan, och främja intern och extern ombalansering i euroområdet.

Man måste fortsätta att genomföra de pågående reformerna. Samtidigt behövs fler strukturreformer för att göra EU:s ekonomi mer stabil, inkluderande, produktiv och motståndskraftig. De europeiska ekonomierna och samhällena måste bli mindre sårbara och mer förmögna att reagera på chocker och bättre rustade att anpassa sig till och dra fördel av långsiktiga strukturella förändringar. Därför behöver de ekonomiska, finansiella och budgetpolitiska strategierna säkerställa makroekonomisk stabilitet och minimera exponeringen för externa eller inhemskt orsakade chocker. Effektiva och flexibla produkt-, arbets- och kapitalmarknader är avgörande för att resurserna ska styras till den mest produktiva användningen. Ökad produktivitet förutsätter investeringar, innovation, utbildning och en kvalificerad arbetskraft. Människor måste kunna ta vara på möjligheter under hela sitt yrkesverksamma liv och kunna förlita sig på fullgoda sociala skyddsnät när det behövs. I mitten av 2018 bör medlemsstaterna ha vidtagit lämpliga åtgärder för att genomföra rådets rekommendation om kompetenshöjningsvägar: nya möjligheter för vuxna² i enlighet med de åtaganden de gjorde när rekommendationen antogs i december 2016.

I finanspolitiken bör man göra en lämplig avvägning mellan att säkerställa de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet, särskilt att få ned skuldsättningen om den är hög, och att stödja den ekonomiska återhämtningen. Låga finansieringskostnader kan uppmuntra regeringarna att tidigarelägga högkvalitativa investeringsprogram. Att minska den

¹ Förändring av nettosysselsättningen från tredje kvartalet 2014 till andra kvartalet 2017.

² EUT C 484, 24.12.2016.

höga skuldsättningen och bygga upp statsfinansiella buffertar igen måste fortsätta att vara en prioritering. Regeringarna bör förbättra de offentliga finansernas hållbarhet, särskilt om skuldsättningen är hög. Detta kan underlättas genom att man täpper till kryphål i skattelagstiftningen eller styr utgifterna mer målmedvetet. Att förbättra de offentliga finansernas sammansättning förblir av avgörande betydelse.

Den ekonomiska krisen har visat hur viktig det är att förbättra och fullborda uppbyggnaden av Ekonomiska och monetära unionen (EMU), något som hela EU tjänar på. Mycket har gjorts under krisen, t.ex. inrättandet av den europeiska finanspolitiska nämnden och inrättandet av nationella produktivitetsnämnder. Brister kvarstår dock, som nämns i kommissionens diskussionsunderlag om fördjupningen av Ekonomiska och monetära unionen³. Kommissionen kommer att lägga fram ett heltäckande åtgärds paket i december 2017 för att göra EMU mer motståndskraftigt, demokratiskt och effektivt.

I denna årliga tillväxtöversikt anges EU:s och medlemsstaternas ekonomiska och sociala prioriteringar för det kommande året. Den ”goda triangeln” av ökade investeringar, strukturreformer och en ansvarsfull budgetpolitik ger resultat. Denna strategi bör fortsätta, med tanke på de olika stadier av konjunkturykeln som medlemsstaterna befinner sig i. Strukturreformer som syftar till att förbättra arbetsmarknaderna och socialpolitiken bör hjälpa arbetstagarna att få de färdigheter som krävs, och de bör också främja lika möjligheter på arbetsmarknaden, rättvisa arbetsvillkor, ökad arbetsproduktivitet som stöd för löneökningar samt hållbara och fullgoda system för socialt skydd. Den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som nyligen godkändes vid det sociala toppmötet i Göteborg genom en gemensam proklamation⁴ av EU-institutionerna, bör tjäna som vägvisare. Effektiva och rättvisa skatte- och förmånssystemen och effektiva, moderna offentliga institutioner, i möjligaste mån underbyggda med hjälp av e-förvaltning, har stor betydelse för en balanserad och heltäckande politik och bör prioriteras.

Den politiska vägledningen i denna tillväxtöversikt bygger på många slags underlag. Den har utarbetats i nära samarbete med myndigheter och arbetsmarknadens parter. Den bygger på kommissionsordförande Jean-Claude Junckers tal om tillståndet i unionen 2017, den europeiska pelaren för sociala rättigheter, vitboken om EU:s framtid⁵ och de fem efterföljande diskussionsunderlagen⁶. I översikten beaktas diskussionerna med Europaparlamentet, rådet, övriga EU-institutioner, nationella parlament och arbetsmarknadens parter. Den årliga tillväxtöversikten åtföljs av en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet⁷, en rapport om förvarningsmekanismen⁸, ett meddelande om euroländernas utkast till budgetplaner⁹, ett förslag till ändring av riktlinjerna för sysselsättningen¹⁰ så att de överensstämmer med den europeiska pelaren för sociala rättigheter samt ett utkast till gemensam sysselsättningsrapport¹¹.

³ COM(2017) 291.

⁴ Rådets dokument 13129/17.

⁵ COM(2017) 2025.

⁶ COM(2017) 206, COM(2017) 240, COM(2017) 291, COM(2017) 315, COM(2017) 358.

⁷ COM(2017) 770.

⁸ COM(2017) 771.

⁹ COM(2017) 800.

¹⁰ COM(2017) 677.

¹¹ COM(2017) 674.

Den europeiska pelaren för sociala rättigheter

Den 17 november 2017 ställde sig Europaparlamentet, rådet och kommissionen bakom den europeiska pelaren för sociala rättigheter i en proklamation som undertecknades vid det sociala toppmötet för rättvisa jobb och tillväxt. I pelaren finns 20 principer och rättigheter som rör lika möjligheter, tillträde till arbetsmarknaden, rättvisa arbetsvillkor, socialt skydd och social inkludering

Den europeiska pelaren för sociala rättigheter omfattar principer och rättigheter som är grundläggande för rättvisa och välfungerande arbetsmarknader och trygghetssystem i 2000-talets EU. Den ska fungera som vägvisare för förnyad konvergens i riktning mot bättre levnads- och arbetsvillkor; den är inspirerad av den mångfald av bästa praxis som finns i EU, och bygger på det starka regelverk som finns på EU-nivå och internationell nivå.

Pelarens principer och mål ska fungera som riktmärke under det fortsatta genomförandet av den europeiska planeringsterminen. De återspeglas redan i det utkast till gemensam sysselsättningsrapport och i det förslag till nya riktlinjer för sysselsättningen som åtföljer den här årliga tillväxtöversikten. Kommissionen kommer att gå vidare med detta arbete i analyserna i de kommande landsrapporterna och de landsspecifika rekommendationerna under den europeiska planeringsterminen 2018.

2. FRÄMJA INVESTERINGAR FÖR ATT STÖDJA ÅTERHÄMTNINGEN OCH ÖKA DEN LÅNGSIKTIGA TILLVÄXTEN

Den inhemska efterfrågan gynnas av de ökande investeringarna och de förbättrade villkoren för konsumtion. Ökad ekonomisk optimism hos hushåll och företag visar att återhämtningen håller på att befastas. I kombination med den sjunkande arbetslösheten bidrar hushållens förbättrade ekonomiska situation till konsumtionstillväxten. Det krävs dock ytterligare åtgärder för att möjliggöra investeringar och förbättra de framtida ekonomiska resultaten, särskilt genom fokus på hållbara projekt med mer långsiktiga ekonomiska fördelar.

Produktivitetshöjande investeringar är av avgörande betydelse för att säkra framtidens tillväxt. Riktade investeringar inom områden som infrastruktur, utbildning, hälso- och sjukvård, forskning, digital innovation och den cirkulära ekonomin kan öka både produktiviteten och sysselsättningen. Det finns dock ett behov av att hindra att det uppkommer bubblor som beror på ineffektiv resursallokering. Som den ekonomiska krisen tydligt visade är detta särskilt viktigt i euroområdet, där ekonomierna är mer ekonomiskt integrerade och påverkas av större spridningseffekter. Starkare tillsyn på mikro- och makronivå kan bidra till att uppnå detta.

En mer symmetrisk ombalansering inom euroområdet skulle bidra till att förbättra investeringsklimatet. Visserligen bör alla länder avlägsna hinder för investeringar, men om de euroländer som har stora överskott i bytesbalansen uppmuntras att investera bidrar det till ombalanseringen. Privata investerare vill ha ett klimat som inger förtroende och är

förutsägbart för att investera. EU:s förnyade industripolitiska strategi¹² uppmuntrar ytterligare privata investeringar genom incitament för införande av nya digitala och centrala möjliggörande tekniker och en minskning av den nuvarande obalansen mellan risk och avkastning.

Reformer stöder investeringar

Medlemsstaterna bör fortsätta sina reformer för att uppmuntra investeringar, utnyttja offentliga medel för att få fram privata investeringar och förbättra företagsklimatet. Det bidrar till att stärka den ekonomiska motståndskraften, får positiva följder för den långsiktiga ekonomiska konvergensen och minskar de sociala skillnaderna. Reformerna bör gå ut på att förbättra affärsklimatet, förenkla skattesystemet och göra det mer investeringsvänligt, effektivisera den offentliga förvaltningen och komma till rätta med stelheter på varu- och arbetsmarknaderna.

Starkare och effektivare offentliga institutioner är av avgörande betydelse för att bygga upp motståndskraftiga ekonomiska strukturer som underlättar investeringar och tillväxt, med full respekt för rättsstaten. Investeringsplanen för Europa har visat att EU-medel används effektivare i medlemsstater med starka strukturer för samordning och planering. De länderna tenderar att vara mer framgångsrika när det gäller att hålla sig med en stabil projektplanering. Strukturerna för planering och samordning bör förstärkas, samtidigt som man minskar den administrativa bördan för investerarna. Länder med effektivare institutioner tenderar också att ha en stabilare tillväxt och mindre allvarliga produktionskollapser. Exempelvis underlättar ett effektivt rättssystem för näringslivet genom att det bidrar till att avtal hålls och korruption bekämpas. Korruption hindrar investeringar i vissa medlemsstater, vilket skapar osäkerhet i företagsklimatet, fördröjer processerna och kan leda till högre kostnader. Rättsstatsprincipen och förbättringar av rättsväsendets oberoende, kvalitet och effektivitet är en förutsättning för ett företagsvänligt klimat¹³. Effektiva insolvensregler gör det möjligt att omstrukturera och avveckla olönsamma företag. De medlemsstater som behöver göra detta bör arbeta för att förbättra sina institutioner på sikt.

Integrationen av finansmarknaderna ligger fortfarande långt efter andra jämförbara ekonomier. Detta är särskilt viktigt för euroområdet, där det är absolut nödvändigt med privat riskdelning eftersom det saknas växelkurser inom området och inte finns någon betydande offentlig riskdelning. Bankunionen, där riskminskning kombineras med riskdelning, behöver bli färdig snabbare. Den makroekonomiska stabiliteten skulle stärkas betydligt om man införde en gemensam säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsfonden och en gemensam insättningsgaranti tillsammans de lagstiftningsåtgärder som kommissionen föreslog i november 2016, och genom en minskning av beståndet av nödlidande tillgångar som blivit kvar från krisen. När bankunionen och kapitalmarknadsunionen väl finns på plats kommer de att skapa förutsättningar för mer gränsöverskridande tillhandahållande av finansiella tjänster och större förmåga att absorbera chocker i euroområdet.

Starkare ekonomisk tillväxt och landsspecifika åtgärder har lett till markant bättre tillgångar hos bankerna i en rad medlemsstater. Andelen nödlidande lån sjunker överlag,

¹² COM(2017) 479.

¹³ I den årliga resultattavlan för rättsskipningen i EU finns information om detta, med syftet att effektivisera de nationella rättssystemen.

även om den fortfarande är hög i ett antal medlemsstater och fortsätter att tynga ned bankernas lönsamhet, särskilt de små och medelstora bankerna. Detta hindrar i sin tur finansieringen av den reala ekonomin. Den handlingsplan om nödlidande lån som man enades om i juli 2017 bör genomföras utan dröjsmål.

Kapitalmarknadsunionen har stor potential att förbättra tillgången till alternativa och potentiellt billigare finansieringskällor. Den kan främja euroområdet kapacitet att absorbera chocker genom gränsöverskridande ägande av finansiella tillgångar. För att den ska bli framgångsrik behöver Europaparlamentet och medlemsstaterna visa politiskt engagemang och marknadsaktörerna behöver utnyttja de befintliga möjligheterna till finansiering och investeringar.

Det finns ett behov av att garantera större insyn i kapitalflödena. Kommissionen lade nyligen fram ett förslag till nya regler om insyn hos förmedlare som utformar och marknadsför skatteplaneringssystem för sina kunder¹⁴. Detta kommer att bidra till att bekämpa skatteflykt. Senast i slutet av 2017 bör EU ha en gemensam förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner, som blir ett starkare verktyg för att ta itu med tredjeländer som inte följer reglerna. Kommissionen kommer även att fortsätta att verka för förbättringar i den internationella skatteramen för att garantera en rättvis och effektiv beskattning av företagen i världen och skydda medlemsstaternas skatteunderlag.

Handel och investeringar som gynnar alla måste vara fria och rättvisa och fördelaktiga för bägge parter på lika villkor. Kommissionen bedriver ambitiösa handelsförhandlingar för att öppna nya marknader som viktiga drivkrafter för sysselsättning och tillväxt hemma och för att se till att världshandeln är regelbaserad. Det pågår också insatser för att reformera de handelspolitiska skyddsinstrumenten så att EU snabbt och effektivt kan ta itu med illojala handelsmetoder och marknadssnedvridningar. Kommissionen har också föreslagit EU-regler för granskning av utländska direktinvesteringar¹⁵ med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning.

Investeringar som förbättrar den miljömässiga hållbarheten kan öka produktiviteten i hela ekonomin genom ökad resurseffektivitet och minskade kostnader för insatsvaror, samtidigt som externa kostnader och effekter minskar. Stöd för övergången till en cirkulär ekonomi kommer att skapa nya jobb inom innovativa underhålls- och reparationstjänster samt inom konstruktion och tillverkning av nya, mer miljövänliga produkter. Möjliga områden är bl.a. offentlig upphandling, investeringar i avfalls- och vatteninfrastruktur, bygg- och anläggningssektorn, kritiska råvaror, biobränslen samt biokemikalier.

Ta vara på EU:s och medlemsstaternas budgetmöjligheter

Under den ekonomiska krisen, då de nationella budgetarna stod under stor press, visade sig EU-budgeten vara ett kraftfullt instrument för att stödja investeringar i sammanhållningspolitik, sammankoppling av EU (transport, energi och digitala nät), innovation, miljö och stöd till små och medelstora företag. I vissa medlemsstater var eller är den fortfarande den främsta investeringskällan. Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) har spelat en viktig roll som katalysator för privata investeringar. Detta

¹⁴ COM(2017) 335.

¹⁵ COM(2017) 487.

har visat hur EU:s budget snabbt kan tillgodose nya behov och skapa betydande hävstångseffekter¹⁶. Samtidigt har utnyttjandet av dessa medel visat att några verkliga effekter inte uppstår om inte andra hinder också åtgärdas.

I november 2017 hade investeringsplanen för Europa redan lett till ytterligare 251,6 miljarder euro i investeringar i de 28 medlemsstaterna. Detta motsvarar 79,8 % av det ursprungliga målet på 315 miljarder euro. Efsi 2.0-förordningen ska förlänga fondens löptid fram till den nuvarande fleråriga budgetramens utgång 2020. EU-garantin ökas från 16 miljarder euro till 26 miljarder euro och Europeiska investeringsbankens kapital ökas från 5 miljarder euro till 7,5 miljarder euro. Detta torde mobilisera privata och offentliga investeringar på 500 miljarder euro fram till 2020.

Offentliga och privata investeringar är avgörande för att öka den potentiella tillväxten på medellång och lång sikt. Fysisk och annan infrastruktur behövs för att förbättra företagets verksamhet och produktivitet. Ett större bidrag från den privata sektorn till humankapitalutveckling och infrastrukturprojekt skulle komplettera och ge hävstångsverkan åt den offentliga sektorns bidrag. Framöver vore det också lämpligt att inrätta en finanspolitisk ram som underlättar investeringar och mobilisering av privat kapital och också medger att finansieringsinstrument kombineras med bidrag så att projekt kan komma igång.

Investeringar i bra utbildning, ökad arbetsproduktivitet och aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder är avgörande för att ge människor ökad egenmakt och integrera dem på arbetsmarknaden, vilket fortfarande är det bästa sättet att ta sig ur fattigdom och socialt utanförskap. Det är viktigt att förse människor med rätt kompetens och stödja dem på en föränderlig arbetsmarknad. Det är särskilt viktigt att utveckla den digitala kompetensen.

Människorna i EU behöver tillgängliga tjänster av hög kvalitet till rimligt pris. Tjänster som barnomsorg, fritidsverksamhet, utbildning, bostäder, hälso- och sjukvård och långvarig vård och omsorg är nödvändiga för att garantera lika möjligheter för alla. Tillräckligt med subventionerade bostäder och andra former av boendestöd är också viktigt. Detta innebär också att man skyddar utsatta personer mot omotiverade vräkningar och utmätningar, liksom att man tar itu med hemlösheten.

3. STRUKTURREFORMER FÖR INKLUDERANDE TILLVÄXT, KONVERGENS UPPÅT OCH KONKURRENSKRAFT

Strukturreformer är nödvändiga så att ekonomin kan hantera chocker, anpassa sig till mer långsiktiga strukturförändringar och förbättra den sociala situationen. I många länder avslöjade den ekonomiska krisen bristen på lämpliga strukturer och anpassningsförmåga som gör det möjligt att absorbera chocker smidigt och bana väg för en snabb ekonomisk återhämtning. I strukturreformerna bör man ta hänsyn till de fördelningspolitiska effekterna på olika samhällsgrupper och regioner. Detta bidrar till att göra ekonomierna mer motståndskraftiga och konkurrenskraftiga och låter dem återgå till långsiktig tillväxt med positiva sociala och ekonomiska utfall och konvergens.

¹⁶ I september 2016 föreslog kommissionen att Europeiska fonden för strategiska investeringar skulle förstärkas och förlängas fram till 2020 (COM(2016) 597).

Strukturreformer i rätt prioritetsordning och sammanhang är en förutsättning för att minska de kortsiktiga kostnaderna för dem och maximera deras långsiktiga fördelar i form av ökad produktivitet och tillväxtpotential. Vissa strukturreformer kan ha kortsiktiga effekter på efterfrågekostnader och fördelningspolitik, som bör beaktas när de utformas och genomförs. Arbetsmarknadsreformer och reformer av varumarknaden tenderar att få bättre genomslag om de ingår i ett välöversvägt paket. Dessutom leder reformer av den offentliga förvaltningen och företagsklimatet till minimala kostnader på kort sikt och de kan få verkan när som helst under konjunkturcykeln, vilket talar till deras fördel. Att stärka den offentliga förvaltningens integritet och öppenhet, inbegripet effektivt förebyggande av korruption, är av avgörande betydelse för att leverera högkvalitativa tjänster till näringsliv och enskilda.

Ett nytt verktyg för strukturreformer

Stödprogrammet för strukturreformer finansierar på begäran skräddarsytt tekniskt stöd till medlemsstaterna för att hjälpa dem med reformer. Programmet har en budget på 142,8 miljoner euro för perioden 2017–2020 och hjälper medlemsstaterna att genomföra de reformer som de anser nödvändiga för att göra sina ekonomier mer konkurrenskraftiga och investeringsvänliga. Stödet är tillgängligt för alla EU:s medlemsstater, är efterfrågestyrt och kräver ingen medfinansiering. Programmet genomförs av kommissionens stödtjänst för strukturreformer (SRSS) i samarbete med andra tjänstegrenar inom kommissionen. Stödtjänsten för strukturreformer har hittills hjälpt 15 medlemsstater att genomföra över 150 projekt. Under stödprogrammet 2018 har stödtjänsten fått in 444 ansökningar om stöd från fler än 20 medlemsstater, vilket lett till en betydande övreförfrågan på stödprogrammets medel på 30,5 miljoner euro för 2018.

Det tekniska stödet omfattar reformer av samhällsstyrning och offentlig förvaltning, offentlig ekonomisk förvaltning, företagsklimat, arbetsmarknader, hälso- och sjukvård och socialtjänst, finanssektor samt tillgång till finansiering. Det bygger på god praxis från hela EU och sakkunskap från internationella organisationer, den privata sektorn och kommissionen. Praktiskt stöd och vägledning lämnas under hela reformprocessen, från förberedelser till utformning, genomförande och utvärdering av reformerna. Det bidrar till att genomföra reformerna i programmen för ekonomisk anpassning och för prioriteringarna i den ekonomiska styrningen, särskilt i de landsspecifika rekommendationerna inom den europeiska planeringsterminen, samt åtgärder som gäller unionsrättens tillämpning.

Mer konvergens och inkludering är särskilt relevant för euroområdets medlemsstater. Reformerna för att öka konkurrensen på produktmarknaderna, förbättra företagsklimatet och förbättra institutionerna främjar ekonomisk motståndskraft i euroländerna. Mer integration på den inre marknaden har visat sig vara en viktig drivkraft för tillväxt. Minskade skillnader i konkurrenskraft kräver också starkare grundläggande tillväxtfaktorer och snabbare produktivitetstillväxt i de länder som släpar efter. Snabbare reallönetillväxt i euroområdet som helhet skulle bidra till att hålla den inhemska efterfrågan uppe.

Motståndskraft och konvergens

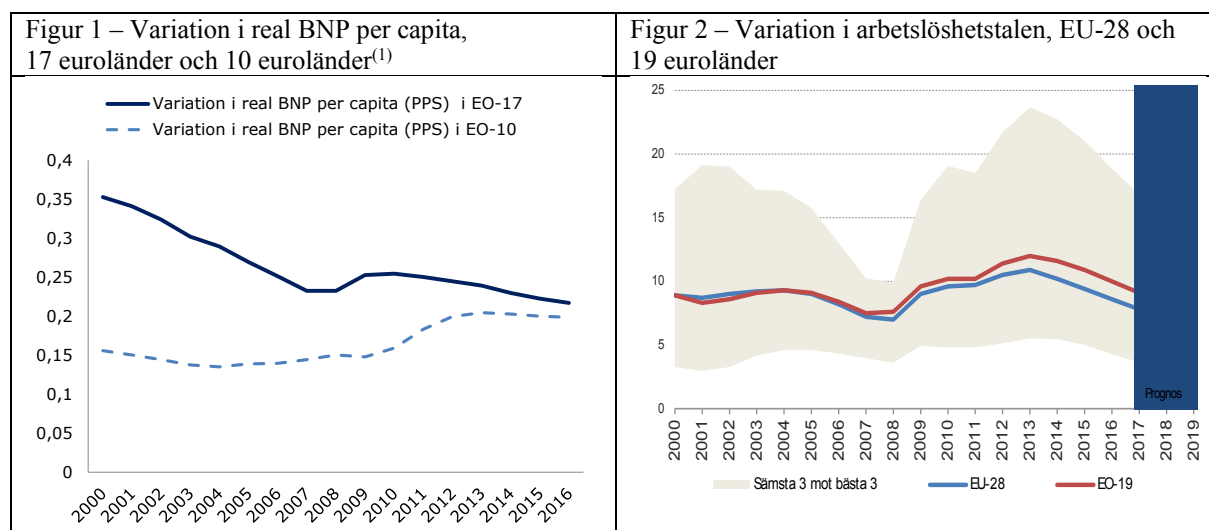
Som nämns i de fem ordförandenas rapport och i diskussionsunderlaget om fördjupningen av EMU, är konvergens mot mer motståndskraftiga ekonomiska strukturer i medlemsstaterna en viktig faktor för ett långsiktigt framgångsrikt EMU. De senaste åren har visat att bristande

motståndskraft hos en eller flera ekonomier i euroområdet kan få avsevärda och långvariga effekter på inkomsterna och sysselsättningen i de berörda länderna, i andra länder och i euroområdet som helhet. Detta gäller särskilt de länder som har samlat på sig sårbarheter tidigare.

Ekonomins förmåga att dämpa effekterna av en chock påverkas av graden av riskdelningen genom finansmarknaderna. I detta avseende har den inre marknaden visat sig vara en viktig drivkraft för konvergens som kan bidra till att öka motståndskraften genom att fungera som en stötdämpare vid oförutsägbara chocker. En välkapitaliserad banksektor och en fullt utbyggd kapitalmarknadsunion behövs för att stärka kapaciteten att absorbera chocker. Väl fungerande arbetsmarknadsinstitutioner och konkurrenskraftiga produkt- och tjänstemarknader kan även bidra till att möta de chocker och långsiktiga strukturförändringar som påverkar våra samhällen. Regeringarna kan också stödja anpassningen genom ändamålsenliga och effektiva utgifter och intäkter, vilket skapar budgetutrymme i goda tider.

Real konvergens av levnadsstandard och inkomstnivåer är av central betydelse för att nå EU:s mål om ekonomisk och social sammanhållning och full sysselsättning. Under EMU:s första tio år ökade realinkomsterna betydligt och de euroländer som i början hade lägre levnadsstandard hann i kapp, räknat i BNP per capita. Dock bröts denna tendens under den kris som började 2008 (figur 1). Läget har förbättrats de senaste åren, men endast i mycket blygsam skala om man enbart betraktar de ursprungliga euroländerna. Arbetslöshetstalen utjämnades också i euroområdet före krisen, men skillnaderna blev större efter krisen (figur 2). Från och med 2013 började arbetslöshetstalen återigen att variera mindre mellan länderna, men skillnaderna är fortfarande större än före krisen.

Skillnader i den ekonomiska strukturen är en förklaring till att den reala konvergensen har utvecklats så här. De delar av euroområdet som har effektivare produkt- och arbetsmarknader och offentliga förvaltningar klarade sig bättre under krisen. En mer kraftfull och kontinuerlig process av strukturreformer i lämplig prioritetsordning för att åtgärda långsiktiga strukturförändringar skulle stärka ekonomiernas motståndskraft. Motståndskraftiga ekonomiska strukturer behövs för att stödja real konvergens och göra den långsiktigt hållbar. De bör kompletteras av åtgärder som främjar produktiviteten och tillväxtpotentialen på medellång och lång sikt, samt en lämplig makroekonomisk politik.

Anmärkning: (1) Utom Irland och Luxemburg.

Väl fungerande arbetsmarknader och moderna sociala trygghetssystem

Globaliseringen och teknikens framåtskridande förändrar hur vi lever och arbetar. Det uppstår nya möjligheter att öka produktiviteten, främja företagandet, skapa nya jobb och höja levnadsstandarden. Samtidigt förändras allt fler branscher, verksamheter och arbetsmarknaden själv, med fler övergångar mellan olika anställningsformer och anställningsförhållanden. Arbetsmarknaden visar tecken på kompetenspolarisering, som kan leda till inkomstpolarisering och en svagare social sammanhållning. Förändringarna känns ofta av mest på det lokala planet, vilket medför ett behov av riktade offentliga insatser. Användningen av mer flexibla och atypiska anställningsformer har ökat. Detta kan utgöra en möjlighet för företag att anpassa sin verksamhet och för enskilda att anpassa sin karriär till en önskad balans mellan arbete och privatliv. Det uppstår emellertid också frågor om anställningstrygghet, lön och arbetsvillkor och eventuell uteslutning från socialt skydd. Det är därför av största vikt att ha en arbets- och socialskyddslagstiftning som svarar mot dessa nya förutsättningar på arbetsmarknaden.

Krisens följdverkningar har sammanfallit med mer långsiktiga strukturella förändringsfaktorer. I takt med att tiden i arbetslivet blir längre och karriärerna mindre linjära, är ungdomarnas svårigheter att komma in på arbetsmarknaden en ny utmaning. Antalet yngre sysselsatta har stagnerat under det senaste årtiondet. Under 2016 var det 6,3 miljoner unga mellan 15 och 24 år som varken arbetade eller studerade. Rättvisan mellan generationerna håller på att bli ett verkligt problem. Om inget görs kan det leda till negativa konsekvenser för produktionstillväxten, konkurrenskraften, välfärdssystemens hållbarhet, de kommande generationernas pensionsrättigheter, deras tillgång till vård och deras framtida välfärd.

Arbetsmarknadens parter måste vara delaktiga i reformprocessen. Att arbetsmarknadens parter i god tid och på ett meningsfullt sätt deltar i utformningen, fastställandet av prioriteringsordningen och genomförandet av reformerna kan öka egenansvaret, genomslaget och resultaten. Nya former för dialog mellan parterna, kollektivavtal och kollektivförhandlingar måste utvecklas för att möta de utmaningar som de nya formerna av arbete medför.

Lika möjligheter och tillgång till arbetsmarknaden

Arbetslösheten i EU ligger nu på nästan samma nivå som före krisen. Fattigdomen och den sociala utestängningen har börjat minska. Återhämtningen når dock fortfarande inte alla delar av samhället och ekonomin. De flesta medlemsstater agerar för att minska inkomstskillnaderna mellan könen, bättre integrera mindre gynnade grupper på arbetsmarknaden och höja arbetstillfällenas och arbetsmiljöns kvalitet.

En effektiv aktiv arbetsmarknadspolitik är viktig för att minska ungdoms- och långtidsarbetslösheten. Medlemsstaterna bör hjälpa arbetslösa genom stöd för arbetssökning, utbildning och omskolning, samtidigt som man skyddar dem som inte kan delta. Rörligheten för arbetstagare mellan yrken, sektorer och platser bör främjas, med full respekt för befintliga rättigheter. Medlemsstaterna bör också verka för mer effektiva och individanpassade offentliga arbetsförmedlingar. Kommissionen kommer att föreslå ett antal nya initiativ, bland annat inrättandet av en ny europeisk arbetsmyndighet.

Medlemsstaterna behöver hjälpa människor att skaffa sig den kompetens som behövs på arbetsmarknaden. Grundkompetensen har legat kvar på samma nivå eller sjunkit i de flesta medlemsstater. Bland vuxna är den låga grundkompetensen fortfarande oroande och utgör ett

hinder för ekonomin. Ett exempel är att 90 % av alla arbetstillfällen kräver digital kompetens, medan uppskattningsvis 44 % av EU-invånarna saknar sådan kompetens. Alltför många människor, i synnerhet lågutbildade, är arbetslösa eller har osäkra anställningar. Deltagandet i vuxenutbildning har stagnerat. EU:s konkurrenskraft och globala ekonomiska tyngd är beroende av en kvalificerad och välutbildad arbetskraft. Utbildningen och kompetensen måste förbättras och bli mer relevant.

Utbildning av hög kvalitet måste vara tillgängliga för alla. Akademiska prestationer är fortfarande starkt kopplade till den socioekonomiska bakgrunden. Ansträngningar bör göras för att garantera lika möjligheter och tillgång till utbildning för att säkerställa social integration och bättre ekonomiska resultat. Detta förutsätter investeringar i både grundutbildning och vidareutbildning, särskilt i de medlemsstater där det finns brister i utbildningsresultaten och tillgången till utbildning, särskilt för mindre gynnade grupper. Detta förutsätter också en mer ambitiös inställning till samarbetet med medlemsstaterna, i enlighet med vad som anges i meddelandet *Stärka den europeiska identiteten genom utbildning och kultur*¹⁷. I enlighet med den nya kompetensagendan för Europa¹⁸ finns det dessutom behov av att förbättra yrkesutbildningen och stärka lärandet på arbetsplatsen, bland annat genom höjd kvalitet på lärlingsplatser. Erkännande av färdigheter som förvärvats utanför den formella utbildningen och stöd till vuxna bör också underlättas.

Nya jobb och rättvisa arbetsvillkor

Dynamiska och inkluderande arbetsmarknader är en förutsättning för nya jobb av god kvalitet, social inkludering, främjande av entreprenörskap och stöd till övergångar på arbetsmarknaden. Innovativa arbetsformer bör förenas med skälig anställningstrygghet och social trygghet. Medlemsstaterna bör sörja för en rättvis och likvärdig behandling när det gäller arbetsvillkor. En lämplig avvägning mellan flexibilitet och trygghet på arbetsmarknaden kräver åtgärder mot uppdelningen av arbetsmarknaden, bland annat genom att främja övergång till olika former av tillsvidareanställningar.

Efterfrågan på arbetskraft bör också stödjas genom en skatteväxling bort från arbete. Målinriktade sänkningar av skatt på arbete kan särskilt bidra till inkludering av grupper som befinner sig i utkanten av arbetsmarknaden, t.ex. låginkomsttagare och långtidsarbetslösa, och samtidigt begränsa inkomstbortfall.

Att främja en balans mellan arbete och privatliv är avgörande för jämställdheten och för att få ut fler kvinnor på arbetsmarknaden. Tillgång till tjänster av hög kvalitet för alla, t.ex. barnomsorg och förskola, är viktigt. Skattesystem som inte missgynnar andraförsörjare och möjligheter till lämplig ledighet av familjeskäl och flexibla arbetsformer för föräldrar och anhörigvårdare förbättrar också balansen mellan arbete och privatliv.

Hindren för att ta sig ut i arbetslivet bör sänkas, särskilt för mindre gynnade grupper som ensamstående föräldrar, personer med funktionsnedsättningar, etniska minoriteter, flyktingar och migranter. Insatserna för integration på arbetsmarknaden måste kombineras med stöd för social integration, t.ex. barnomsorg, tillgång till hälso- och sjukvård och bostäder, i kombination med undanröjande av hinder som diskriminering på arbetsmarknaden.

¹⁷ COM(2017) 673.

¹⁸ COM(2016) 381.

Bättre komplementaritet mellan arbetsmarknadssystemen och systemen för social integration hjälper alla utsatta grupper, skapar ökat välbefinnande för alla och leder till starkare social sammanhållning. Anpassad arbetsmiljö för personer med funktionsnedsättning är också nödvändigt, liksom riktat ekonomiskt stöd för att hjälpa dem att delta fullt ut på arbetsmarknaden och i samhället.

Kortfristiga insatser för att integrera flyktingar och migranter på arbetsmarknaden bör ersättas med heltäckande, långsiktiga strategier för att vidareutbilda och integrera dessa personer på arbetsmarknaden. Tillgång till utbildning förbättrar deras utsikter att få ett jobb med en anständig lön och att inkluderas i samhället. Detta förbättrar också värdlandets tillväxtutsikter och gör det möjligt för EU att ta vara på potentialen hos flyktingar och deras familjer och deras starka motivation att bli aktiva samhällsmedborgare.

Ökade reallöner till följd av ökad produktivitet är viktigt för att minska ojämlikheten och garantera en hög levnadsstandard. Förutsatt att den omsätts i ökad inhemsk efterfrågan skulle en mer dynamisk löneutveckling ytterligare stödja den pågående ekonomiska expansionen.

Social trygghet och inkludering för att motverka ojämlikhet och fattigdom

De sociala trygghetssystemen bör ge tillräckligt och målinriktat inkomststöd, främja deltagandet på arbetsmarknaden och garantera lika tillgång till tjänster av god kvalitet. Att åtgärda ojämlikheter, bl.a. genom de nationella skatte- och förmånssystemens utformning, bör prioriteras. Reformernas fördelningseffekter måste beaktas när strukturpolitiken utformas och genomförs. Medlemsstaterna bör ge arbetslösa tillräckliga förmåner under en rimlig tid som inte utgör ett negativt incitament för arbete. I vissa medlemsstater finns det ett behov av att utveckla mer progressiva skatte- och förmånssystem som är mer heltäckande överlag och om det krävs bättre behovsprövade. De sociala trygghetssystemen bör garantera rätten till minimiinkomst för personer som saknar tillräckliga resurser och främja social inkludering genom att uppmuntra alla att delta på arbetsmarknaden och i samhället.

Arbetsmarknads- och socialpolitiken måste också anpassas till nya former av anställningsavtal och arbetskraftens ökade rörlighet. Över hälften av egenföretagarna i EU saknar arbetslöshetsförsäkring. De sociala trygghetssystemen bör anpassas till nya arbetsmetoder och garantera att intjänade rättigheter kan överföras från en anställning till en annan, göra det lättare att lägga samman avgiftsinbetalningar från flera anställningar och sörja för trygga övergångar mellan olika anställningar.

Medlemsstaterna bör se till att pensionssystemen är långsiktigt hållbara och har tillräckliga resurser för alla. Detta förutsätter att man säkerställer lika möjligheter för alla arbetstagare, inklusive egenföretagare, att tjäna in pensionsrättigheter, även genom kompletterande system. De flesta medlemsstater har reformerat sina pensionssystem, men ytterligare ansträngningar behövs för att komplettera de genomförda reformerna. Kompletterande politiska åtgärder bör vidtas för att säkerställa att reformerna inte går i motsatt riktning. Pensionsinkomsterna kan ökas genom en förlängning av tiden i arbetslivet, genom att pensionsåldern knyts till den förväntade livslängden för att undvika ett tidigt utträde från arbetsmarknaden samt genom att främja andra sätt att komplettera pensionsinkomsterna. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att se till att de offentliga pensionssystemen är långsiktigt hållbara även under ogynnsamma förhållanden.

Reformerna av hälso- och sjukvårdssystemen och systemen för långvarig vård och omsorg måste drivas vidare, för att öka deras kostnadseffektivitet, trygga deras finanspolitiska hållbarhet och säkerställa kvalitet till överkomliga priser. Utgifterna för hälso- och sjukvård och långvarig vård och omsorg kommer att öka till följd av befolkningens åldrande och icke-demografiska kostnadsdrivande faktorer såsom tekniska framsteg i fråga om behandlingar och läkemedel. Därför behövs politiska åtgärder för att göra det möjligt för människor att förbli friska längre, genom att göra hälso- och sjukvårdssystemen och systemen för långvarig vård och omsorg mer kostnadseffektiva och säkerställa snabb tillgång till förebyggande och botande vård av god kvalitet till överkomligt pris.

Innovation och konkurrenskraft

Morgondagens varu- och tjänstemarknader

Ny produktionsteknik och nya tjänster förändrar det europeiska näringslivet och dess förmåga att växa och konkurrera på världsmarknaden. De skapar arbetstillfällen och medför högre produktivitet och konsumentnytta, vilket gynnar ekonomin i stort. Det europeiska näringslivets framtid är beroende av dess förmåga att anpassa sig och vara innovativt genom att investera i ny teknik och ta till sig digitalisering och övergången till det koldioxidsnåla samhället. Konkurrenskraften kommer att förutsätta en förmåga att gå mot mer hållbarhet och resurseffektivitet och en förmåga att dra nytta av fördelarna med digital teknik. Företagsklimatet som helhet behöver möjliggöra innovation och främja nya arbetstillfällen.

Strukturreformer som stärker arbetsmarknaderna och varumarknaderna och stöder innovation är av avgörande betydelse för att göra ekonomierna i EU mer konkurrenskraftiga och motståndskraftiga. Valfungerande arbetsmarknader och varumarknader möjliggör justeringar genom en smidig anpassning av priser och främjar innovationsbaserad konkurrenskraft som ger positiva effekter på den långsiktiga tillväxten och den sociala utvecklingen.

Särskild uppmärksamhet behöver ägnas åt spridning av ny teknik bland små och medelstora företag. Deras svårigheter att ta till sig ny teknik och få tillgång till nytt kapital blir mer påtagliga i en globaliserad, teknikdriven ekonomi. Medlemsstaterna kan bidra genom en bättre fungerande offentlig förvaltning, ett bättre företagsklimat, en framsynt politik för kompetens, arbetskraftsrörlighet, regional utveckling och konsumentmakt. Dessutom är villkoren för konsolidering och expansion av nystartade företag avgörande för att förnya EU:s produktionsbas under den ekonomiska återhämtningen.

Företagstjänster blir allt viktigare för företagens konkurrenskraft. Efterfrågan på dessa tjänster ökar, och de utgör en allt större andel av förädlingsvärdet i tillverkade varor. Att öppna företagstjänsterna för mer konkurrens skulle gynna EU:s ekonomi som helhet, då tillverkningsindustrier som använder en högre andel företagstjänster uppvisar bättre resultat i fråga om produktivitetstillväxt än andra tillverkningsindustrier.

Ökad konkurrens inom distributionstjänster skulle göra det möjligt för konsumenterna att få mer nytta av innovation och ny teknik. Konkurrenskraftiga detaljisttjänster bör ge konsumenterna möjlighet att dra mer nytta av digitalisering, effektivare värdekedjor, ökat utbud och lägre priser. En korrekt tillämpning av lagstiftningen om konsumentskydd och produktsäkerhet skulle bidra till att förverkliga denna konsumentnytta.

En ytterligare minskning av restriktionerna på tjänstemarknaderna skulle förbättra produktiviteten och konkurrenskraften och skapa nya arbetstillfällen. Rättsliga och administrativa hinder kvarstår i tjänstesektorn. Inom företagstjänster, bygg- och anläggningsverksamhet, fastigheter och turism har medlemsstaterna fortfarande oproportionerliga krav om förbehållen verksamhet, stränga villkor för associationsform och ägandestruktur eller komplexa tillståndskrav. Att minska restriktionerna på tjänstemarknaderna, bl.a. genom samarbetsbaserade affärsmodeller, skulle leda till ökad konkurrens, högre produktivitet, billigare tjänster, större urval för konsumenterna och fler arbetstillfällen, särskilt för unga kvalificerade yrkesutövare.

EU:s inre marknad hjälper EU:s företag att utvidga sin verksamhet i omvärlden. Den högsta andelen nya arbetstillfällen finns inom information och kommunikation, administrativa tjänster och stödtjänster samt fri yrkesverksamhet och vetenskap och teknik. 85 % av de nya jobben skapas i små och medelstora företag. Försvarsindustrin är också en sektor där en verklig inre marknad kan ge snabba och påtagliga resultat. Detta innebär att stimulera konkurrensen i industrin, främja produktivitetstillväxt, gränsöverskridande tillgång till och samarbete mellan små och medelstora företag längs hela värdekedjan, specialisering, stordriftsfördelar för leverantörer, optimerad produktionskapacitet, lägre produktionskostnader och försörjningstrygghet.

4. EN ANSVARSFULL BUDGETPOLITIK TILL STÖD FÖR HÅLLBARHET OCH KONVERGENS

Budgetpolitiken anpassas till ländernas särskilda förhållanden

Efter betydande finanspolitiska anpassningar under krisen har de förbättrade offentliga finanserna fått ytterligare stöd av återhämtningen. Den fortsatt höga offentliga skuldsättningen i flera medlemsstater har dock ännu inte lösts. De berörda medlemsstaterna drabbas sannolikt av högre finansieringskostnader så snart som penningpolitiken stramas åt, särskilt i euroområdet. Dessa högre finansieringskostnader skulle kräva ytterligare finanspolitiska ansträngningar för att begränsa en ökning av skuldkvoterna. Det är dags att agera för att förebygga ännu högre finansieringskostnader i framtiden och bygga upp statsfinansiella marginaler för att hjälpa våra ekonomier att bli mer motståndskraftiga mot chocker och för att skapa utrymme för ökade investeringar. EU:s ram för ekonomisk styrning ger tydliga regler för medlemsstaterna, men möjliggör samtidigt flexibilitet när det behövs och är motiverat.

Budgetpolitiken behöver anpassas till ländernas särskilda förhållanden. Detta måste ske i överensstämmelse med stabilitets- och tillväxtpakten, och hänsyn måste tas till behovet av stabilitet och hållbarhet. I medlemsstater med hållbarhetsrisker bör en gradvis konsolidering i linje med EU:s finanspolitiska regler ske enligt en finanspolitisk inriktning som både stärker den pågående återhämtningen och säkerställer de offentliga finansernas hållbarhet. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt både utgifternas och inkomsternas sammansättning. De medlemsstater som har utrymme i budgeten kan använda det för att höja den potentiella tillväxten och den inhemska efterfrågan, särskilt genom investeringar.

Då kärninflationen spås förbli låg finns det utrymme för högre tillväxt utan ökat inflationstryck. Dessutom har euroområdet en mestadels positiv bytesbalans, vilket tyder på att det finns utrymme för att ytterligare öka de privata investeringarna och den privata

konsumtionen. De låga finansieringskostnaderna gör det också rimligt för regeringarna att tidigarelägga investeringsprogram genom ny utlåning, särskilt då de offentliga investeringarna ligger på en historiskt låg nivå och det finns konstaterade behov.

Med detta i åtanke vore det därför lämpligt med en i stort sett neutral finanspolitisk inriktning för euroområdet som helhet under 2018. Läget i ekonomin spås bli ännu bättre, vilket alltså talar för en minskning av den offentliga skuldsättningen och en återuppbyggnad av budgetmarginalerna, särskilt i högt skuldsatta länder. För att stärka tillväxtpotentialen i euroområdets ekonomier bör dock de offentliga investeringarna fredas och till och med öka i vissa medlemsstater.

Effektivare och rättvisare beskattning och bättre kvalitet på de offentliga utgifterna

Att höja de offentliga finansernas kvalitet, särskilt deras sammansättning och bättre användning av offentlig upphandling, är av största vikt för en effektiv användning av offentliga medel. Reformen av den offentliga förvaltningen kan leda till snabba och betydande besparingar. Anpassningar till en föränderlig miljö kan kräva en grundläggande omvandling av tjänsternas roll, syfte, organisation och tillhandahållande. I EU-paketet om offentlig upphandling¹⁹ anges tydliga prioriteringar till stöd för upphandling i praktiken och för investeringar i EU. Det innehåller en mekanism för stora infrastrukturprojekt och en rekommendation om professionalisering av offentliga upphandlare. Det krävs dessutom åtgärder som förebygger korruption och otillbörlig samverkan mellan leverantörer samt kraftfulla åtgärder mot orättvis upphandling.

Effektiva och rättvisa skattesystem är en förutsättning för hållbara offentliga finanser. Större öppenhet och effektivitet kan bidra till att återupprätta allmänhetens förtroende för skattesystemen och förbättra skatteuppbörden. Rättvisa och tillväxtvänliga skattesystem kan minska ojämlikhet och fattigdom, främja sysselsättning, stödja privata investeringar och förbättra företagsklimatet. Att garantera lika spelregler för alla är avgörande för att åtgärda problemet med att vissa multinationella företag som går med vinst på den inre marknaden betalar oproportionerligt låg skatt. Viktiga åtgärder på EU-nivå är bl.a. rättsligt bindande åtgärder för att motverka missbruk, ökad skattetransparens och initiativ i samband med reformen av momssystemet och en gemensam konsoliderad bolagsskattebas. Kommissionen har också lagt fram en ny agenda för rättvis och effektiv beskattning av den digitala ekonomin. Kampen mot skatteflykt och skatteundandragande kräver ett samordnat angreppssätt genom EU:s initiativ och nationella insatser.

Ambitiösa, heltäckande och regelbundna utgiftsöversyner kan vara avgörande för att höja de offentliga utgifternas kvalitet och förbättra deras sammansättning. Utgiftsöversyner bidrar till att nå eller upprätthålla en ansvarsfull budgetpolitik och bidrar till en mer tillväxtvänlig budgetsammansättning genom att erbjuda en kritisk granskning av hur de offentliga utgifterna utvecklats och finna smartare, mer effektiva sätt att använda skattebetalarnas pengar. Sådana initiativ blir visserligen allt vanligare i medlemsstaterna, men det finns betydande utrymme att förbättra hur de genomförs och ännu viktigare hur de påverkar de offentliga finansernas utgiftssida.

¹⁹ COM(2017) 572.

En starkare inriktning på de offentliga finansernas sammansättning och effektivitet betyder också mycket för att nå bättre resultat med EU:s viktigaste politiska prioriteringar. Till exempel har medlemsstaterna enats om att bättre samordna sina försvarsutgifter, vilket också bör möjliggöra effektivitetsvinster. Det nuvarande splittrade systemet påverkar försvarsmaterielens driftskompatibilitet. Det kan också leda till bristande förberedelser och beredskap hos de väpnade styrkorna och till brister i försvarskapaciteten.

5. NÄSTA STEG

Medlemsstaterna bör beakta kommissionens prioriteringar i denna årliga tillväxtöversikt i sina nationella planer och strategier för att främja tillväxt, sysselsättning och social inkludering och socialt skydd, särskilt när de utformar sina nationella reformprogram. De bör göra detta samtidigt som de påskyndar genomförandet av sina reformplaner, med fullt utnyttjande av de politiska instrument och finansieringsinstrument som står till buds på EU-nivå.

Kommissionen kommer att fortsätta den dialog som inletts med medlemsstaterna under den europeiska planeringsterminen, i syfte att nå en samsyn om vad som är mest akut i de kommande landsrapporterna och vilka områden som behöver prioriteras i nästa omgång landsspecifika rekommendationer. Medlemsstaterna bör se till att arbetsmarknadens parter på nationell nivå och de nationella parlamenten är helt delaktiga i reformprocessen.

För euroländerna anges i rekommendationen till rådet om den ekonomiska politiken i euroområdet särskilda områden för åtgärder av alla euroländer, med målet att få till stånd en samordnad och övergripande strategi för euroområdets vidare utveckling till fromma för alla länder, som skapar nytta för vart och ett av dem individuellt och för det gemensamma valutaområdet som helhet.

Då den europeiska pelaren för sociala rättigheter nyligen tillkännagetts har grunderna lagts för en samlad gemensam strategi för skydd och utveckling av sociala rättigheter i hela Europeiska unionen, och det bör ge avtryck i samtliga medlemsstaters åtgärder. Under de närmaste veckorna kommer kommissionen att komplettera detta med ett paket med förslag till åtgärder för att fördjupa den ekonomiska och monetära unionen, i syfte att lägga en fast grund på vilken EU:s framtida välbefinnande kan byggas.